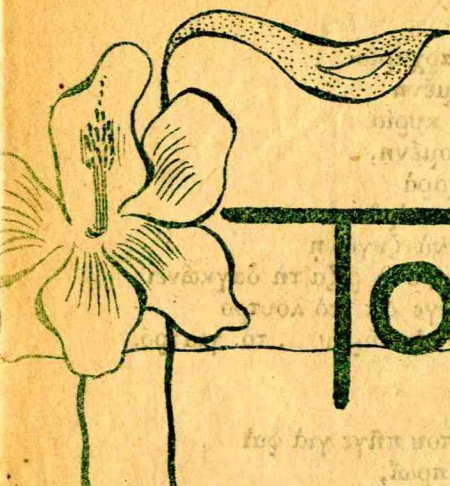
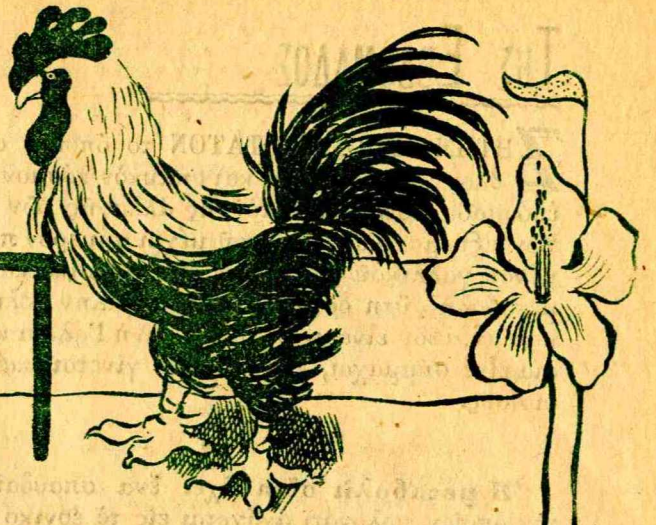

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΕΙΣΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

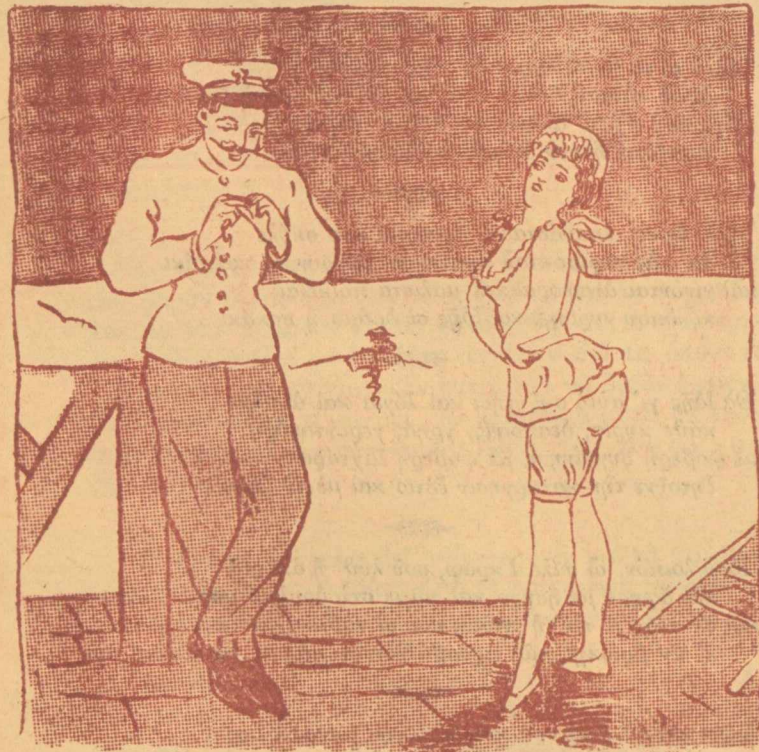
ΕΚΕΙΝΟΣ. Πριν πέσετε στη θάλασσα, σταθήτε
να ρίψω μια γαρίδα στο καλάκι μου.

ΕΚΕΙΝΗ. Α, μην ανησυχίτε και θα ιδήτε
πώς είνε δλωσ περιττόν πουλάκι μου,
γιατί αυτό έχει και άλλη χάρη
να βγάξω πάντα... ρούσιχο χαβιάρι!

ΕΚΕΙΝΗ. Γρηγόρη πάρα πέρα, γιατί θα κάνω βουτιά
 επάνω σου
 ΕΚΕΙΝΟΣ. Χέμ! βλέπεις μέσα στη θάλασσα αναστρέ-
 φονται πάντοτε οι βροί της ξηράς...

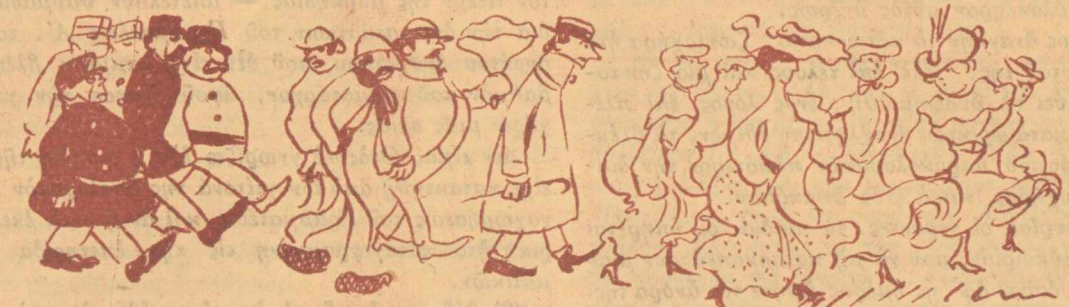

— Πώς σου φαίνομαι, κύριε Υποκαππάκη, με το κο-
 στούμι του μπάνιου;
 — Έξαισία! εγώ σου το είπα πάντοτε ήσουν κομμάτι...
 μ π ά ν ι κ ο.

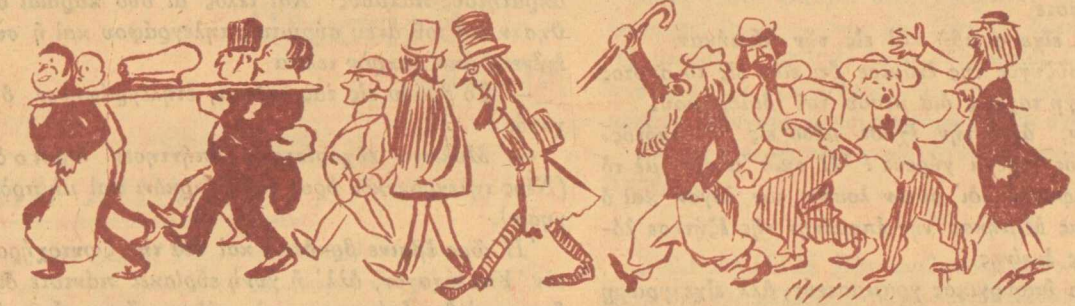

— Έλατε, συνταγματάρχα, δώστε μου το καπέλλα σας
 για φούσκα για το μπάνιο, μην τύχη και πνιγώ.
 — Και δεν πέρνεεις καλλίτερα, το κεφάλι εκείνων που
 μάς το βάλανε;

(Έτοιμαζομένη διαδήλωση)

— Εν!... δυό..... Να το κηδεύσουμε..... εν παρατάξει και πομπή.

Καλπάνι.....δεν δεχόμαστε και στο κεφάλι μας να μπή.

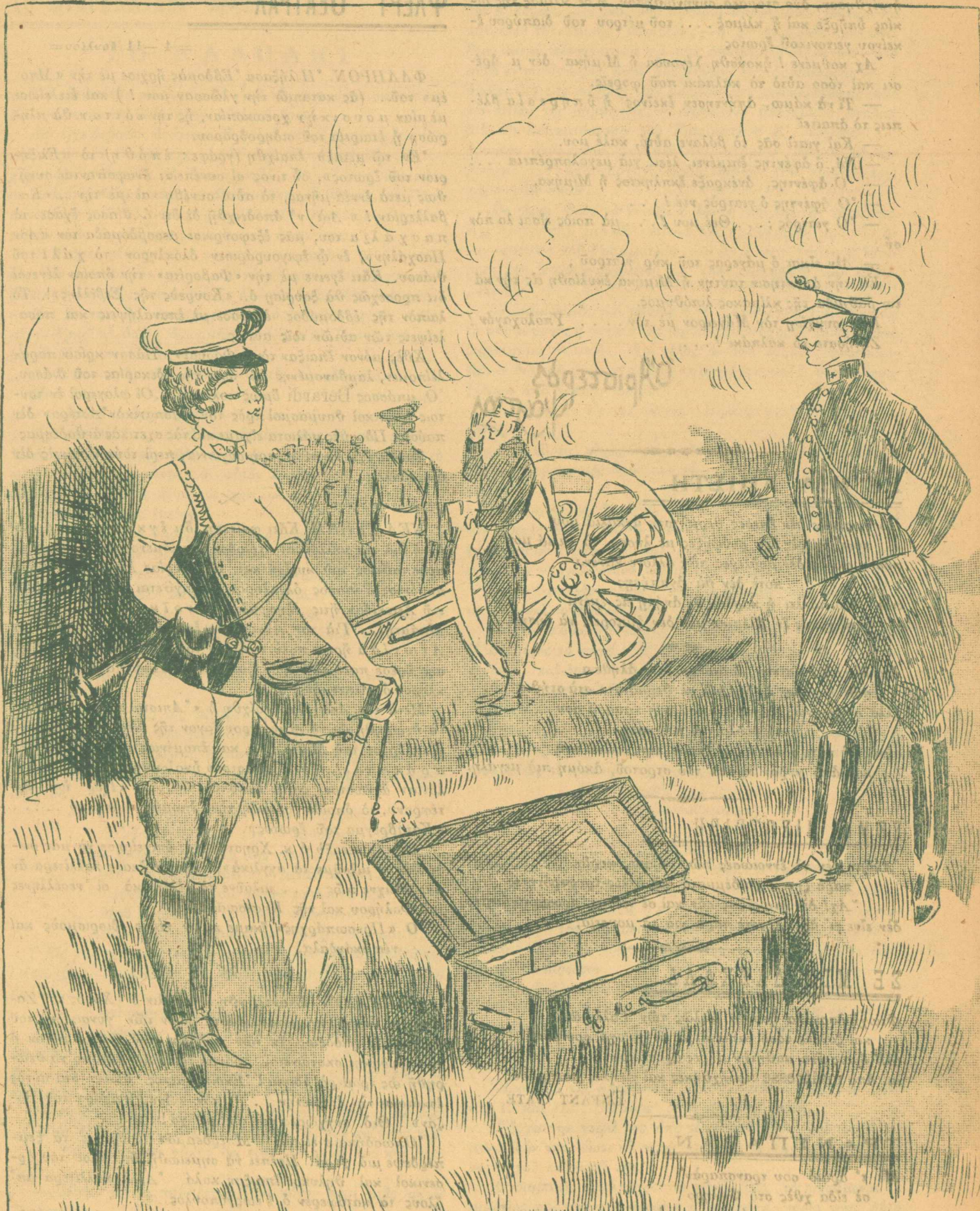

Μπορούμε δὲ νὰ γίνουμε και ἀρσενικοθήλυκα.
 Μὰ ἔμω; δὲν ἔα κάνουμε και πράγματα ρεζίλικα.

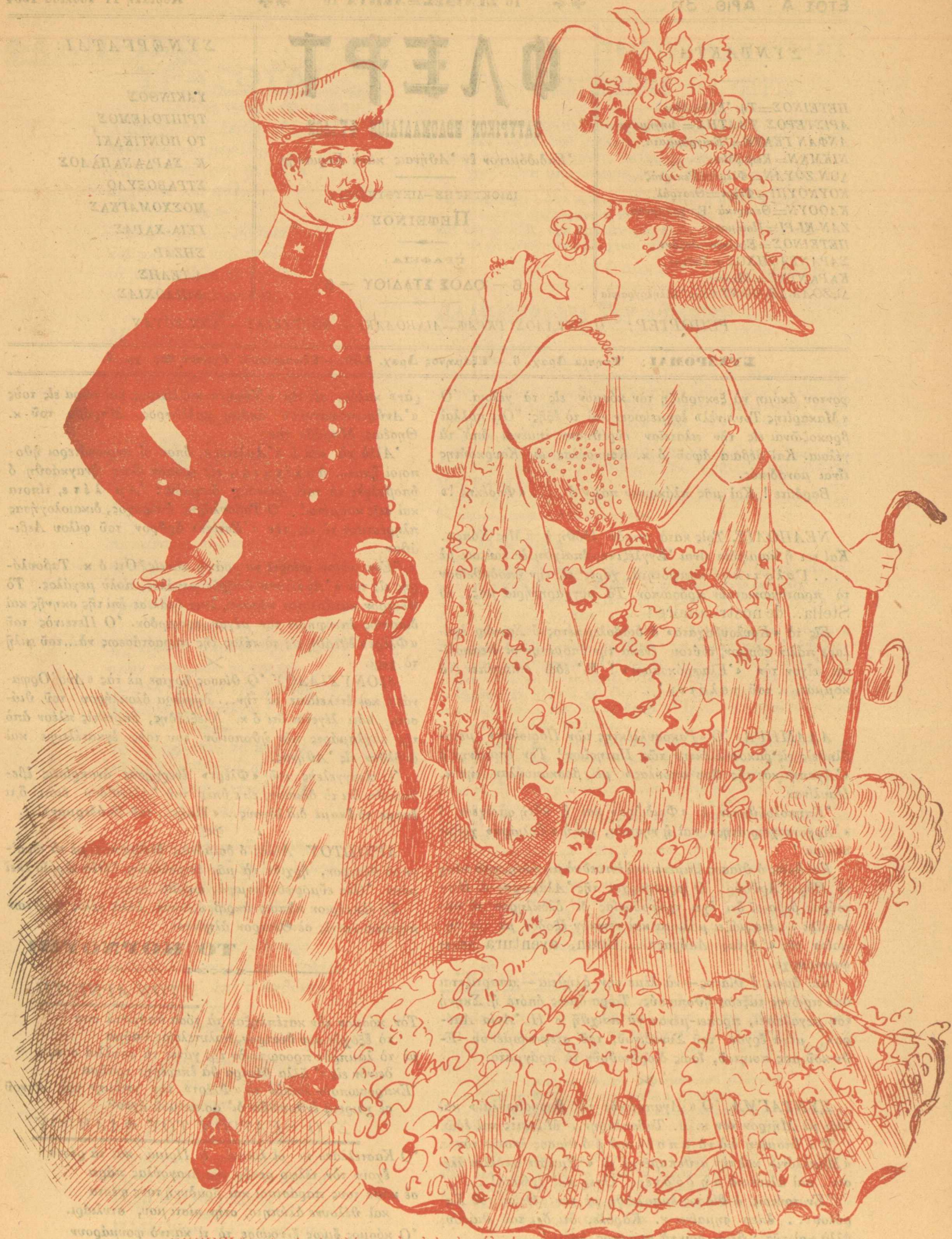

Και ἐν πομπῇ θὰ κηδευθῆς ὄραϊον Καλπακίδιον·
 Κι' ἡ Δὲ Μοντάλ ἐντέλλεται διὰ τὸν ἐπικήδειον! ..

ΕΚΕΙΝΗ. Κρέμα! Καμία πρόσδος ούτε με τὰ καλπάκια... Νά, παρατηρώ ότι εις τὸ κιβώτιον τῶν πυρομαχικῶν σας δὲν ἔχετε βόμβας.
 ΕΚΕΙΝΟΣ. Ἐλπίζω νὰ μὰς δανείσετε τὰς ἰδικὰς σας...

ΕΚΕΙΝΗ. Ἀγ! μὴ σὲ βλέπω μ' αὐτὸ τὸ χάλι!
 Ἐσο τρολλαινομαί γιὰ τὸ καλπάκι σου,
 τόσον μοῦ φέρνεις φρίκη μεγάλη
 ἔταν σὲ βλέπω μετὸ καλπάκι σου!

—Τ' είν' αυτό που βαπτίζεις στα χέρια σου, βρέ Γιάννη;
—Ποιά αυτό; Είναι μια νέα σουπιέρα που θά φάμε Ρούσικη σούπα.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Έ, και για πού τ'ό βάλατε,
ΕΚΕΙΝΗ (βλέπονσα τ'ο καλπάκι). Μά... έσεις μάλλον για
πού τ'ό βάλατε...

Ο ΤΙΜΟΝΙΕΡΗΣ. Έκαταλάβατε πώς είσθε περίεργοι
άνθρωποι; Έδω δέν ήλθατε να κουβεντιάσετε, ήλθατε
να τραβήξετε... κουπί!...

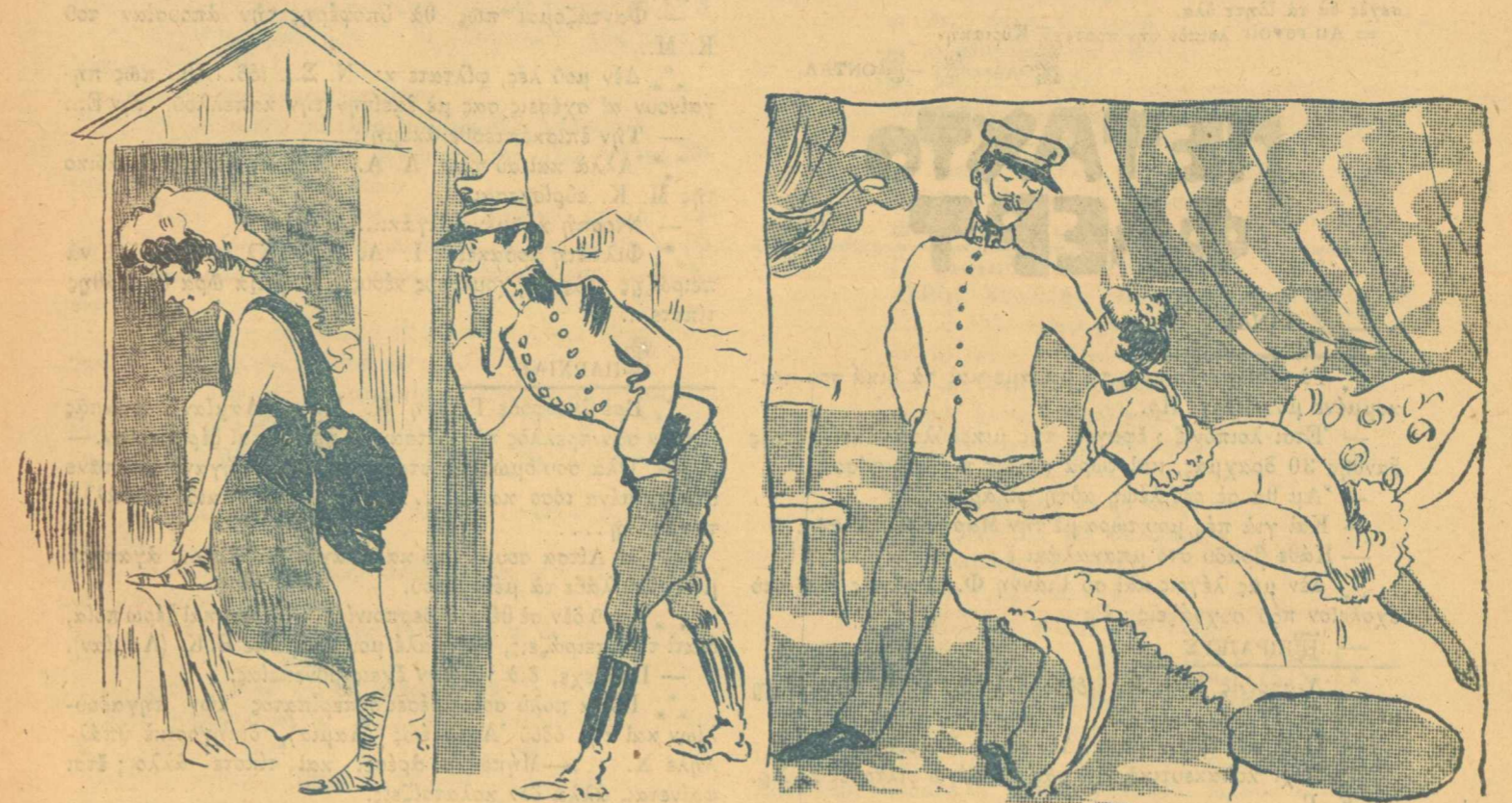

(« Άμύνεσθαι περί Καλπάκης »)

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ. Καί τ'ο « Φλέρτ » !... Καί αυτό
άπομη μάς έπετέθη δια τ'α καλπάκια μας, καί μάς έκαμε
ρεζόλι εις όλας τ'ας κυρίας; Α! μά δέν υποφέρεται αυτός
ό Πετεινός !...

Η ΟΡΑΙΝΑΝΤΖΑ. Νάτος, κύριε Λοχαγέ! τόν έπιασα
τήν ώρα που έμέτραγε τήν περιουσίαν του ταμείου του!..

— Σας παρακαλώ, κύριε άξιωματικέ, να μη μ' ένο-
χλήτε. Θα με άναγκάσετε να σας καταγγείλω.
— Ποϋ; εις τ'ο Φρουραρχείον;
— Όχι εις τήν... Ρωσικήν Πρεσβείαν!

Ο ΜΗΑΝΙΕΡΩΣ

(Γυμναστικός ζήλος)
— Φλέρτε... άρμ!

— Για να σου πω, κύριε λοχαγέ! μήπως σου πέρασε
ή ιδέα, τώρα που βάλες τ'ο ρούσικο καλπάκι, πώς θά με παί-
ξης; έγω δέν είμαι... μουζικά!

— Δείξτε μου τα παπούτσια σας, γιατί είναι πολύ καλά και ελαφριά και ανθεκτικά.

— Βλέπεις ; έβρηκα τὸ κέντρο τοῦ καλπακιοῦ σου, με
 τὴν πρώτη!
 — Μπράβο ! εὐγε ! ... οὐτε ... ἰαπωνέζα νὰ ἴσσουν.

Q

Q

— Καὶ οὐδὲν ἀντιφέρει πρὸς τὸν ἄλλο.